

[Ivar Nørgaard]

Men det er jo så også vigtigt at få præciseret, hvad det er for danske synspunkter, vi lægger særlig vægt på. Og det er vigtigt nu at få sammenholdt vores memorandum med de tolkninger, som i øjeblikket eksisterer af, hvad Danmark bliver taget til indtægt for. Og her vil jeg godt gennemgå nogle punkter vedrørende den politiske union og den økonomiske og monetære union.

Vor holdning er, som det fremgår af memorandummet, at EF skal være åbent over for omverdenen, og det betyder på dansk, at de nordiske lande skal have de bedste muligheder for samarbejde med EF, helst også en meget let indgang i EF, hvis de selv ønsker det.

Det betyder så også, at vi ikke må gå med til ændringer i Romtraktaten, som bliver til hinder for det. Her er det jo helt givet, at Kommissionens tanker om at slette artikler i Romtraktaten vedrørende forsvar og sikkerhed, som er undtaget i Romtraktaten, og så i stedet flytte nogle ideer, nogle principper, op i præamblen, sådan som Kommissionen har foreslået det forleden dag, vil være til hinder for, at en række lande som Sverige og Østrig vil kunne blive medlemmer.

Derfor er det overordentlig vigtigt, at udenrigsministeren ikke blot tager afstand fra, at vi opbygger et fælles forsvar og en fælles hær, men også siger nej til Kommissionens tanker om at ændre præambelen og slette den artikel i Romtraktaten, der holder disse sager uden for samarbejdet; det mener jeg må præciseres.

Udenrigsministeren gjorde det tværtimod lidt mere uklart ved at sige, at vi naturligvis stadig væk må diskutere disse ting. Men det er vigtigere, hvad det er for et standpunkt, vi har, når vi diskuterer disse ting.

Vi er enige med udenrigsministeren – hvad memorandummet jo også er – i, at vi skal gå ind for en øget demokratisering, men udenrigsministeren omtalte kun åbenhed i forvaltningen. Han undlod at stille sig bag, at man også skulle have åbne ministerrådsmøder. Det er altså vores holdning, det er det danske synspunkt, så det må udenrigsministeren ikke glemme: Vi skal have åbne ministerrådsmøder.

Vi ved selvfølgelig godt, at vi ikke kan have totalt åbne ministerrådsmøder, at der er visse ting, som skal holdes lukkede, men det er meget vigtigt for den offentlige debat, at man ved, hvad det er for argumenter, der bliver ført frem, når et land går ind for bestemte løsninger.

Vedrørende den økonomiske og monetære union omtalte økonomiministeren spørgsmålet om den nye centralbanks stilling og holdning i forhold til økonomiministerrådsmødernes aktivitet og indflydelse. Der vil jeg gerne sige, at jeg er glad for, at vi i memorandummet har fået fastslået, at beskæftigelsen er et ligeligt hensyn for den økonomiske og monetære politik.

Det skal ligestilles med prisstabilitet. Det har økonomiministeren også under gentagne drøftelser i Markedsudvalget – ja, vist oven i købet også her i salen – stillet sig bag.

Men der er just udarbejdet en rapport fra den italienske minister for statens finanser dateret den 23. oktober 1990, som skulle være et resumé over, hvad økonomi- og finansministrene var enige om. Her siger den italienske formand, at ifølge den opfattelse, som deles af samtlige medlemmer – samtlige medlemmer, hr. økonomiminister, med undtagelse af Det Forenede Kongerige – vil den endelige ordning for den økonomiske og monetære union blive opnået ved en overdragelse af de nationale beføjelser til en monetær myndighed, som har til opgave at føre pengepolitikken. Målet for denne politik skal være stabil købekraft for valutaen. Dette mål udelukker ikke en politik til støtte for en vækst i indkomsterne eller beskæftigelsen – og så kommer det, hr. økonomiminister: »under forudsætning af, at prisstabiliteten får fortrinsret i en konfliktsituation«.

Det er helt i strid med, hvad der er enighed om i Markedsudvalget, nemlig at hvis der opstår en sådan strid, kan prisstabiliteten ikke have fortrinsret.

Økonomiministeren har forsøgt at komme uden om konflikten ved at hævde, at der ikke bliver nogen konflikt, for det at have prisstabilitet skaber i sig selv et godt grundlag for beskæftigelsen, siger økonomiministeren. Men det er jo ikke nogen stillingtagen til den situation, at der bliver en konflikt, og bliver der en sådan konflikt – hvad der er særdeles sandsynligt efter min vurdering – er det altså økonomiministerens opgave at påtale den italienske formands tagen Danmark til indtægt for det andet synspunkt. Og det vil jeg meget gerne høre økonomiministerens kommentarer til.

Vi er enige med økonomiministeren i, at det drejer sig om at styrke Ecofinrådet, men jeg synes, at det, økonomiministeren fremførte om de redskaber, gennem hvilke man skulle styrke